

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus VII. De Institutionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

unum vel plures Coadjutores temporales assume-
re potest: vel, si ille sit impos mentis, Capitu-
lum vel duæ ipsius partes. c. un. cit. Pars 2. ex c.
3. & ult. h.t. & Trid. s. 21. c. 6. deref.

Dico 3. Officium & potestas Coadjutoris est
eadem, quæ Coadjuti. per c. 5. h.t. cum aliqua
tamen limitatione, vel in litteris Coadjutoriæ ex-
pressa, vel in Jure &c. Sic non potest alienare res
immobiles Ecclesiæ. c. un. cit. conferre beneficia
Ecclesiastica sine consensu Coadjuti &c. per c. ult.
de Off. Vicar. in 6. confidere negotia ardua. per
c. 81. de R. F. in 6. Tenetur insuper rationes ad-
ministrationis suæ reddere Coadjuto, vel, si hic
mente non valeat, Capitulo, vel Successori Co-
adjuti. c. un. cit.

Dico 4. Coadjutor sustentandus est ex pro-
ventibus Ecclesiæ, cuius Prælato datus est, si suffi-
cient ad moderatam utriusque sustentationem.
c. 3. h.t. & c. un. cit. Si redditus pro utroque non
sufficient, ex illis debet ali Coadjutus, quia retinet
titulum & possessionem Prælaturæ vel Beneficii.
per c. 1. & 5. h.t. Coadjutori autem providen-
dum ex residuo, si quod detur, & aliunde addida-
mentum, v. g. ex collato alio beneficio, aut pen-
sione, eidem procurandum &c. Trid. s. 21. c. 4.
& 6. deref.

TITULUS VII.

De Institutionibus.

SUMMARIUM.

I. *Quid & quotuplex sit Institutio.*

T 1 4

2. 3.

2. 3. *A quibus fieri possit, vel debeat,*
 4. *Quid juris conferat.*

Institutio latè sumpta ac in genere dicta quamcunque Beneficii concessionem Canonicam, & tituli collativam, qua confertur jus in re & proprietatis in beneficio etiam absque traditione vel possessionis consecutione, modo consensus & acceptatio instituti accedat. c. 17.
de Prab. in 6. c. ult. de concess. prab. in 6. stricte autem & specificè accepta Institutio collativa iuri est concessio Beneficii à Superiore Ecclesiastico facta ad presentationem Patroni; & quia hæc presentatio tribuit jus ad rem, est concessio necessaria, ac proin dissert à collatione libera Beneficii, quæ sit ad arbitrium collatoris, & sine ullo jure per presentationem alicui competente, de qua ad tit. V. regimus §. 2. Porro alia Institutio vocatur autorizabilis, quæ nihil est aliud quam commissio Curæ animarum, aliquo nomine Approbatio dicitur. Alia autem nuncupatur *realis* vel *corporalis*, seu investitura, aut installatio, quæ est actualis inducione in possessionem.

2. Dico 1. Potestas instituendi praesentatos de Jure communi pertinet ad Episcopum Diœceesis primarij. c. 3. h. t. c. 21. de Jur. patr. Dein ejus loco ad Vicarium Generalem. c. 3. cit. per verba qui hoc de Jure possunt, etiam sine speciali mandato. Denum Sede Episcopali vacante ad Capitulum Cathedrale. c. 1. h. t. in 6. vel potius ad Vicarium Capituli. Ex Jure tamen speciali, præscriptionis, aut consuetudinis aliquando spectat, ad inferiores quoque Prælatos, vel Collegia. Institu-

tationem *authorizabilem* tribuant quidem iidem, cum per concessionem Beneficii Curari, si specia-
liter non conferatur prævio examine concedi-
censeatur Approbatio seu Cura animarum. Trid.
f. 23. c. 15. de ref. Putant quidem aliqui, hanc
potestatem posteriorem non posse per præscri-
ptionem vel consuetudinem acquiri, nisi simul be-
neficium definat esse Curatum, vel manere sub ju-
risdictione Episcopi. per Trid. f. 7. c. 13. de ref.
& f. 25. c. 11. de Regular. ubi derogatur omnibus
consuetudinibus etiam immemorialibus. Acce-
dit praxis Episcoporum, qui ad curam Parochia-
rum nullos admittunt sine prævia sua approbatio-
ne. Sed melius sustinetur contrarium ex genera-
libus principiis de præscriptione & consuetudine.
Ad Trid. respondetur, quod loquatur de consue-
tudinibus Tridentinum antegressis, præsertim
cum prorsus idem dicat de *privilegii*; quis autem
ex Adversariis neget, privilegio Pontificis dein-
ceps dandō posse obtineri ab inferioribus Prælatis
institutionem *authorizabilem*. Si Episcopi nul-
los admittant sine prævia sua approbatione, id in-
dè proveniet, quia non sufficienter probatur con-
suetudo vel præscriptio. Institutio corporalis ac
investitura de Jure Scripto pertinet quidem regu-
lariter ad Archidiaconum. c. 7. de Offic. Archi-
diac. vi consuetudinis iamen hodie multis in locis
etiam hanc Episcopi tribuant per Commissarios,
Decanos rurales, vel alios. Fit variis modis pro
diversitate locorum, & beneficiorum, v. g. Abba-
tes & alii Prælati investiuntur per inductionem in
Ecclesiam & collocationem in Sede Abbatiali,
Canonici per Assignationem stalli seu sedis in

Tt. 5

Choro

666 LIB. III. TITULUS VII.

Choro & Capitulo, Parochi & alii Beneficiati per impositionem bireti factam à Vicario Generali post editam Professionem Fidei; aut in loco beneficii per inductionem in Ecclesiam, osculum altaris, contactum vel reserationem januæ, per novi Parochi promulgationem in Ecclesia coram populo &c.

3 Quæres, an etiam Laici possint facere Institutionem aliquam? R. 1. Collativam juris, & authorizabilem, non possunt, quia hæc requirunt jurisdictionem spiritualem. R. 2. Investituram in ordine ad administrationem in spiritualibus proprio nomine etiam dare prohibentur, possunt tamen ex commissione Episcopi, si præcessit investitura verbalis, unà cum traditione bireti &c. actualem introductionem in locum beneficij unà cum traditione clavium & jurium facere; quia hæc executio consistit in mero facto: in temporalibus autem, ubi quoad ista solet fieri specialis investitura, etiam absque commissione Episcopi Parochium novum v. g. possunt inducere in domum Parochiale, ibidem tradere claves, & rationum libros, ac redditus assignare.

4 Dico 2. Quamvis per Institutionem juris collativam acquiratur jus in re & in beneficio. per c. 17. & 40. §. fin. de præb. in 6. taliter tamen instituto non licet propria auctoritate possessionem beneficij apprehendere. per c. 7. de off. Archidiac. nisi accedat consensus Superioris corporalem possessionem tradere valentis. Si tamen propria auctoritate occuparet, probabilius non amitteret ipso Jure proprietatem beneficij, quia hæc tam gravis pœna non satis probatur. Amitteret tamen, si per

per violentiam caperet possessionem. c. 18. §. insuper de præb. iu 6. & arg. l. 7. C. Unde vi. Objic. Præsentatus ad beneficium, si illud occupet absque institutione, hoc ipso privatur omni jure per præsentationem acquisito. arg. c. 5. de Elect. in 6. & ibi DD. ergo etiam institutus in beneficio, illud occupet ante investituram, hoc ipso privatur omnijure per Institutionem acquisito. R. trans. antec. quod à multis non malè negatur, quia cit. c. 5. loquitur de electo: ergo tanquam odiosum non debet extendi ad præsentatum: neg. cons. & parit. quia electus & præsentatus per acceptationem solùm obtinent jus ad rem, institutus verò jus in re: difficilius autem amittitur jus in re, quam jus ad rem.

TITULUS VIII.

De Concessione Præbenda & Ecclæ non vacantis.

SUMMARIUM.

1. Quid sit libera collatio: quibus modis vacare possit Beneficium vel Ecclesia.
2. Quomodo conferri possit vacans de Jure tantum.
3. 4. §. Beneficii nondum vacantis tam concessio quam promissio est irrita.
6. Debet conferri intra certum tempus.
7. Quo elapsō ad quem devolvatur collatio.

UT beneficium ritè concedatur vel per liberam collationem, vel prævia præsentatione per institu-